

יוסטוס פק-צינדר יונק
בהדסה במקום בגיבוטי

וחצי, אירע דבר. מספרת צרויה: „אני לא יודעת איך ידעתי אחרי הכל לא נמר צאתי איתם כל הזמן, אף אחד לא בא וסיפר לי. אני חושבת שפשוט הרגשתי. היינו כולנו ידידים — לואי, תפוח, אלוי נה ואני, ופתאום הרגשתי שמשוה קורה. דיברתי על זה עם לואי, והחלטנו להיפרד.“

„אני מכירה את לואי. הרגשתי שזה חשוב לו, הבנתי שאני חייבת לאפשר לו לחיות עם אלונה. אחרי כל-כך הרבה שנים שאני מכירה אותו לפני-יולפנים, אני יכולה להסתכל לו בעיניים ולדעת מה קורה לו. וזה קרה מהר מאד. אחרי חודש נפרדנו. הוא עזב את הבית ועבר לגור עם אלונה, שעזבה את מיכאל תפוח ושכנה דירה.“

אמנית

בזכות עצמה

אחרי שזואי עזב את הבית, הקיצה צרויה מן התרדמה הארוכה שכפתה עצמה מאז שובה ארצה יחד עם בעלה. סטיירת-הלחי המצלצלת שחטפה גיערה אותה מקיפאונה. היא החלה משיבה בן חיוב על הצעות להשתתף כזמרת בשיי דורייפירסומת, החלה מנגנת בכינור בהקל לטות, וליוותה את הזמר יגאל בשן באחד משיריו. אנשי-מיקצוע, שלא ידעו אודות

צרויה והכלים האמריקאיים
רק בישראל

כישרונה זה של צרויה ושייחסי לה את עובדת היותה אשתו של לואי להב בל בר, נדהמו. מלחינים רבים פנו אליה בן הצעות ללוות את שיריהם. היא החלה נענית בחיוב.

במיסגרת עבודתה בשידורי-הפירסומת פגשה במפקי יקי יושע, והציעה לו להקים סוכנות של זמרות-אלופן, כמקובל בארץ-זאת-הברית — זמרות בעלות ידע מוסיקלי נרחב, במיגוון נרחב של קולות, ומי רות שתדענה לקרוא תווים ושלא תבנוני גת שעות-אלופן יקרות.

יקי התלהב. צרויה נרתמה לרעיון, ותוך זמן קצר ביותר הקימה את החברה, אשר הכשירה עד עתה בקורס מיוחד, שאותו העבירה צרויה. ארבע זמרות — והעזמרת להכשיר שלוש נוספות. הרעיון המיקצועי נשא חן בעיני חברות-התקליטים, ומפיקים פרטיים כבר היפנו אל צרויה מיספר הצעות-עבודה.

את דירתה שבנאות אפקה החליטה צרויה לעזוב. „עצוב לי פה“, היא אמרה. את מרבית זמנה היא מקדישה לבתה טל, אותה היא אוהבת ומקדישה לפי גירון-שירי עם לואי המון שנים. זה לא נבע, בעובדה שלואי דואג לכל מחסורה, ומבקר אצל הילדה לעיתים קרובות. הפצע עדיין לא הגליר, אך צרויה משלימה ואומרת: „חייתי עם לואי המון שנים. זה לא נבע, כשימשפחה נהרסת, בעיקר כשיש ילדים באמצע. אבל לואי הוא יוצא-דופן, הוא היה בעל כבד. היה בן-אדם מורכב, מלא המון דברים.“

„לואי הוא אדם מעניין מאד. אי-אפי שר להגדיר אותו, הוא טיפוס יוצא-דופן, וגם כזה בעל הוא היה. והיה לי קשה למצוא מישהו שישווה לו, או שיהיה ישר תר ממנו.“

מן המציאות של היהודים האחרונים

האידיאולוגיה של „סוריה הגדולה“ (הי-כוללת, מבחינה היסטורית, את לבנון, עבר-הירדן ומלסטין) בוודאי קיימת. אולם הבעת הסוריה הוא כל-ערבי, ולא כל-סורי, וגראה כי הוא פועל כעת על-פי אינטרסים מפור-כחים, ולא על-פי חלומות מופשטים.

סוריה נהגה עד כה בהתאפקות מופתית. היא תיווכה כמה פעמים לשם השגת הפסקת-אש. (אין כל אמת בתיאורים הי-ישראלים, כאילו הופרו כל הפסקות-האש האלה על-ידי מוסלמים צמאים-דם. פעמים רבות הופרו הפסקות-האש על-ידי הקיצור-ניים הנוצריים, אשר חששו שמה מתגבשת פשרה, שתבטל את ההגמוניה הנוצרית.)

ההצעות הפוליטיות של סוריה מתונות עדיהפתיע. הן תומכות בתביעות המתונות של המוסלמים לחלוקה חרשה של העמדות בין העדות, אך לא ברשימת הקיצור-ניות של ביטוי מישטרי-העדות.

משום-כך נוצר המצב המוזר — שהוא בלתי-מובן לגמרי, וממש מיפלצתי בעיני כליהתיקשורת הישראלים — שנוצרים רבים מקבלים ברצון את הפיקוח הסורי על הפסקת-האש האחרונה.

סוריה היא, בעיקרה, מעצמה מוסלמית, ואין היא יכולה לעמוד מנגד כאשר הי-נוצרים כובשים עיירות מוסלמיות ומאיי-מים להטיל על לבנון שילטון נוצרי-בילעדי, עדתי וריאקציוני. נגד אפשרות זו הושמעו האיומים בהתערבות צבאית. אבל הכוח הצבאי הסורי — שהוא חזק לשאי-שיעור מכל הכוחות הלבנוניים גם יחד — אינו מופעל, אפילו כיום, לשם סיו-פוח, או לשם השתלטות מוסלמית.

„צבא-השיחרור הפלסטיני“, הי-כפוף לאש"ף אך העומד תחת פיקוד סורי, הורשה השבוע לעבור לדבנון — אך הוא שימש רק אמי צעירי של רחוק, כדי לשכנע את הי-נוצרים לקבל פשרה סבירה, ולא הוכנס לקרבות ממש.

העניין העיקרי של סוריה הוא למשוך את לבנון לצד שלה בוויכוח עם מצריים, לחזק את יוקרתה של סוריה בעולם הי-ערבי ולשקף דימוי של כוח מדיני שקול ורציני. יעד זה הושג במידה רבה, תודות להופעתו המכובדת של שרי-החוק הסורי הצעיר ויפה-התואר.

הסובייטים היו רוצים, כמוכן, כי יקום בלבנון שילטון שמאלני, כדי שתהיה להם דריסת-רגל בארץ הארזים. אחרי סילוקם ממצריים, אך הסובייטים נהגו בוהירות רבה — כפי שעשו גם ירבייהם האמריק-איים, התומכים בכוחות הימין, אך שגוהרו הפעם שלא להודות יתר על המידה עם צד אחד, המסמל את האתמול.

האמריקאים יודעים שהתפוררות לבנון עולה לגרום לתהפוכות, שי-את סופן מי ישרונה. הם זוררים עדיאין-שיעור יותר מן הישראליים קליההדעת.

מינשים מסתערים

קריאה...

כך נותרה ישראל כגורם היחיד בי-עולם המזרחי החלוטין עם הימין הי-נוצרי בלבנון, תוך השמעת איומים על הנכונות לפלוש ללבנון להגנת הנוצרים. אם יפלוש אליה הסורים, הנוצרים הגיבו מייד בהכרזה שילחמו נגד כל פלישה ישראלית.

היתה קיימת האפשרות שישיר-ראי תסתבך בהרפתקה הרתיאספוי-נית, מבני דעת לשם מה, ללא מחשבה רצינית, ללא מודע אוכי-יוקמיו ולילא ניתוח אחראי שי-התוצאות האפשריות.

לפי האימרה: כסילים מסתערים קדימה במקום שהמלאכים מהססים לפני כל צעד. שוב הוכח עד כמה חסר בישראל לרכי-אחראי לעניינים ערביים, המסוגל לרכי-ולהעריך את המידע על העולם הערבי, לגבש תוכניות-פעולה אלטרנטיביות ולספק עצות שקולות לנופים המחליטים בפועל. בהיעדר גוף זה, נתמלאה פני-קציה זו על-ידי הפרישנים של רחוק-התיקשורת, שביירות וזחיה רחוק-קנות מהם יותר מקאמצ'טקה וטימי-בוקטו.

כתי רקטות-תאורה שגורו מכיוון ראסמילן שבמימי ים-סוף, ושפירושן היה קריאת אס-איראס בהוללה, הזניקו אל הכיוון שממנו נורו הרקטות שתי ספינות דבור של חיל-הים, ששהו בסביבה. שתי הרקטות שגורו באותו ליל נובמבר בהיר וקר, היו גם את סופה הטראגי של ספינת-דיג בת 60 שנה, שבעלת הטרנזיט של 26 טון, פק בת ירכתיה רשום היה שמה: יוסטוס. הספינה, בבעלותו של ההולנדי הצעיר ויפה-התואר יוסט פק, בן ה-31, עשתה את דרכה מהעיר סואץ שבמצריים לכיוון גיבוטי שבדרום הים האדום. על ספינה שהו יוסט פק וידידתו הצרפתית בת ה-18 כריסטין פלונט, וכן אחותו של יוסט, אחנס פק בת ה-29, בחברת ידידה רודולף צינדר בן ה-32. שתי הנשים שעל הספינה היו בחודשי-היריון מתקדמים, והתעתדו ללדת את ילדיהן בגיבוטי תוך פרק זמן קצר ביותר.

כשהגיעו ספינות חיל-הים אל המקום, הסביר להם יוסט פק כי ספינתו עלתה על שירתון אלמוגים, והתהווה בה חור שי-אוחז אפשה, לדעתה, לתקן בעזרת מלט מייוחד. אנשי חיל-הים טענו, לדיבר יוסט, כי השעה מאוחרת וכי הם מצפים לגיאות תוך השעתיים הקרובות. הם הציעו לארבי-עת הצעירים שעל הספינה להצטרף אליהם לבסיס חיל-הים שבשאם-אל-שייך, והבי-טיחו כי למחרת בבוקר, בשעת השפל, ישובו לטפל בספינה הפגועה.

שני תינוקות

מתוכננים

הארבעה הפדיצו עם אנשי חיל-ההרות שובנו באחד התדרים. חיללות הי-בסיס דאגו לכל מחסורן, ורופא ששהה בי-מקום נדק אותן. שני הגברים לא עצמו עין, כל הלילה והמתינו לבוקר המחרת.

היה זה הלילה הארוך ביותר בחייו של יוסט פק. לפני עשר שנים קנה את יוסטוס יחד עם חבר, ומאו היתה הספינה ביתו האחד-והיחיד. גם כשפרש חברו מן הי-שותפות, לא הסכים יוסט למכור את ספי-נתו, המשיך להתחזק בה. כשהוא מתפרנס מעריכת טיולים מאורגנים לתיירים, לאורך חופי הים-התיכון ומערב אירופה, לפני כשנה פגש יוסט בכריסטין פלונט, צעירה צרפתית שהצטרפה אליו מייד לי-

מסעותיו. ביוון גילתה כריסטין כי היא מצפה לתינוק. באותו שבוע קיבלו השניים מכתב מאחנס, אחותו של יוסט, בו סיפרה שהיא וידידה מזה שבע שנים, הצלם רודף צינדר, מצפים להולדת ילדם הראי-שון. מכיוון שיוסט וכריסטין תכננו לצאת למסע לאיי סיישל שבאוקיינוס ההודי, כשהם מלווים על-ידי ספינה נוספת, החליטו פהיחד לצרף למסעם גם את אחנס רי-רודולף. „שתי נשים בהריון תחזקנה זו את זו“, סבר יוסט.

אחנס ורודולף קפצו על ההצעה. הם הצטרפו אל כריסטין ויוסט בקורפו, מן שם הפליגו הארבעה — כשהם מלווים בספינת הידיד — לכרתים ומכרתים לי-פורטיסעדי ולעיר סואץ. בסואץ ערכו קניות אחרונות לקראת מסעם. עוד באירופה הכינו כריסטין ואחנס בגדים, חיתולים, בקבוקים ועריסות לתינוקות-שבוך, אותם תכננו ללדת בגיבוטי. אך כששבו ממסע-הקניות, ציפתה להם הפתעה, ידידם, בעל הספינה האחרת, בישר להם כי אין בדעתו להמשיך עימם במסע, מאחר שספינתו מהירה יותר מזה שלהם והשיוט האיטי מויק למנועיה. העובדה שבספינת הידיד, החדשה יותר, נמצאו מכשירי-רדיו ומפה מפורטת שבה פירטי-פרטים על איזור השיוט לסיישל, כולל שיטחי שרטונים וכו', לא הרתיעה את הארבעה. הם החליטו להמשיך במסע גם בלי שני הפרטים האלמנטריים החיו-ניים הללו, שבלעדיהם מסוכן מאד לצאת להפלגה כזו.

גם העובדה שספינתם אינה מבוטחת, לא הרתיעה אותם. הם החליטו לשייט קרוב ליבשה, ולעקוב אחר מסלוליהן של אוניות-המשא שביס-סוף ובאוקיינוס ההודי. אך כאמור, מסעם לא ארך זמן רב. כבר ביום הראשון למסע, מייד לאחר רדת החשיכה, עלתה ספינתם על שירתון, וכך מצאו עצמם ארבעת הצעירים בי-בסיס חיל-הים הישראלי שבשאם-אל-שייך.

למדות האירוח המופתי שניתן להם, לא היו הארבעה מרוצים. הם דרשו לצאת אל ספינתם מייד, ולהורידה מן השירתון. למחר רת בבוקר הפליגו יוסט ורודולף עם שתי ספינות דבור של חיל-הים אל השירתון שבראסמילן. על הקורות אותם באותו יום גורלי, מספר יוסט פק: „שתי ספינות של חיל-הים הישי-ראלי הפליגו אתנו, אל השירתון, על-ימנת לנסות להציל את הספינה. אנשי החיל הביאו מלט מיוחד כדי לנסות לסמוס